

Thema: Liefde

Personages:

- Quinty Frédérique (hofdame aan het Château de Malmaison van Keizer Napoleon Bonaparte en keizerin Joséphine de Beauharnais.)
- François Marceau (generaal in het leger van Napoleon)
- Joséphine en Napoleon Bonaparte

Het was een warme zonnige dag in mei van het jaar 1815. Napoleon was sinds kort terug op het Château de Malmaison, ten noorden van de stad Parijs. De sfeer was broeierig, er hing iets in de lucht. Napoleon liep schreeuwend op en neer door de tuin begeleid door generaal François Marceau. Hij hief zijn armen op in de lucht en maakte drukke gebaren richting de generaal. De generaal was duidelijk niet op zijn gemak, hij liep als een juffershondje achter de keizer aan. Napoleon was enige maanden geleden ontsnapt van het eiland Elba. Het was duidelijk, de oorlog ging door. Maarschalk Ney, aanvoerder van het Franse leger, was met zijn gehele leger overgelopen naar Napoleon en zij maakten zich op voor de volgende en beslissende veldslag.

Napoleon: 'wij laten ons niet het land uitjagen door een stel Pruisische honden, je zorgt ervoor dat de verraders worden gepakt en worden terechtgesteld'.

Marceau: 'majesteit, al moet ik er persoonlijk op toezien, uw bevel wordt opgevolgd'. De verraders van het Franse volk zullen wij vinden en executeren'.

De keizer gebarnd Marceau om te vertrekken, draait zich om en wilde net, het chateau binnenlopen toen Joséphine in een zomerse witlinnen jurk naar buiten kwam, op de voet gevolgd door haar hofdame Quinty.

Joséphine : 'Napoleon, waar was je nou?' 'ik heb je gemist.'

Napoleon: 'Ik was buiten met Marceau, ik heb hem opdracht gegeven om de verrader van ons volk te vinden en te doden.'

Napoleon pakt de handen van Joséphine, kijkt haar diep in haar ogen en zegt: 'nog even, en dan is Frankrijk weer van ons en van het Franse volk.'

Joséphine legt haar arm over de schouder van Napoleon en kust hem zachtjes op zijn wang 'het gaat je vast lukken om Frankrijk te bevrijden van die schoften.'

Quinty staat achter Joséphine te wachten en kijkt naar de grond. Zij luistert aandachtig naar het gesprek wat Joséphine heeft met Napoleon over het verraad van de oorlog en verraad van het Franse volk. Hoorde zij het goed? Over wie ging het?

Quinty dacht meteen aan haar verhouding met Marceau, hier wisten de keizer en keizerin niets vanaf. Quinty wist wel beter, dat moest zo blijven.

Terwijl het gesprek verder gaat, schenkt Quinty zachtjes twee kopjes thee in en serveert deze aan het keizerlijk paar. 'Merci, spreekt Napoleon'. 'Als wij u toch niet hadden!'

'Dank u, majesteit', antwoord Quinty met zachte stem.

Joséphine : 'Vanavond zijn wij niet thuis, wij eten buiten de deur.'

Quinty: 'natuurlijk majesteit, ik zal voorbereidingen treffen voor vanavond'.

Napoleon: 'Joséphine, ik heb straks overleg met mijn generaals, ik wil dat je bij me bent als ik hun toespreek'.

Joséphine: 'Natuurlijk liefste, voor jou doe ik alles'.

Die middag spreekt Napoleon zijn generaals toe en vertelt hun over de grote beslissende veldslag die op komst is. Deze slag zal zo groot zijn, dat de vijand voorgoed vernietigd zal worden. De veldslag zal begin juni plaatsvinden bij Waterloo. Onder luid gejuich worden Napoleons plannen omarmt door zijn generaals. Joséphine pakt de hand van haar man en roept 'vive la france et vive la republique'. Quinty siddert van de gedachte, alweer oorlog? En wat als het niet lukt? En waar is Marceau, moest hij hier niet bij aanwezig zijn?

Het wordt avond. De sfeer is broeierig op het chateau. De gasten zijn vertrokken en ook Napoleon en Joséphine zijn in een rijtuig vertrokken om in Parijs bij vrienden op visite te gaan. Quinty is achtergebleven met de hofhouding. De hofhouding is gehuisvest in het souterrain onder het chateau. Het personeel mag zich niet zomaar in de vertrekken van de keizer en keizerin ophouden. Daar staan zware straffen op. Quinty is de enige die dit wel mag.

Dan wordt er op de voordeur geklopt. Quinty doet de deur open en daar staat Marceau. 'Oh, Liefje, ik ben zo snel mogelijk teruggekomen. Ik wist dat Napoleon en Joséphine weg moesten vanavond, dus ben ik teruggekomen'. 'Nu zijn wel eindelijk alleen'.

Quinty: 'Kom snel binnen en ga eerst iets eten, je zal wel honger hebben'. Zij snelt zich naar de keuken en haalt een bord met warm stoofvlees voor haar geliefde. Als zij terugkomt in de kamer, ziet zij dat Marceau er niet is. 'Marceau, waar ben je!'

Het is ijszig stil in huis. Er komt geen antwoord. Door het invallen van de duisternis, wordt het al redelijk donker in het chateau. Quinty: 'Nu is het geen tijd voor spelletjes hoor, Marceau!'

'Vertel me waar je bent'.

Quinty loopt met het warme bord met stoofvlees door de gangen op zoek naar Marceau, waar zit hij toch? Hij zal toch niet.....

Quinty opent de deuren van het verblijf van Napoleon. In het donker ziet zij de grote tafel waarop de komende veldslag uitgebreid is besproken met de generaals. De slag is nagespeeld op een groot bord waarop is geschoven met kanonnen en

militairen. Daar, aan dezelfde tafel ziet zij het silhouet van Marceau. 'Dus dit is nu het plan van onze grote keizer'. 'Die kleine knoeter, die denkt dat hij de hele wereld kan veroveren, zonder mij'. 'Er staat hem nog een leuke verrassing te wachten bij Waterloo!'

Quinty laat van schrik het bord vallen. 'Maar liefje, wat zeg je nu allemaal!' 'Dat klinkt als verraad aan de keizer'.

Marceau: 'Dat is het ook, ik veracht die kleine dictator'. 'Dankzij jou heb ik alle informatie die ik nodig heb om Frankrijk voorgoed te verlossen van deze gek!'

Quinty: 'Maar dat kun je niet menen, je houdt toch van mij?' 'Als je van me houdt, dan spreek je zo niet over de keizer'.

Marceau: 'Maak je geen zorgen, ik houd niet van je!' 'Ik ben de spion waar Napoleon naar op zoek is'. 'Ik ben het die hem eerder heeft verraden'. 'Nu is het mooi geweest, ik zal zijn plannen doorspelen aan de geallieerden'. 'Hij zal de dood vinden tijdens deze veldslag'.

Quinty: 'Ik weet niet wat ik meemaak!'

Marceau: 'Je gaat het ook niet meer meemaken, je gaat eraan, jij slaaf van Napoleon en Joséphine!'

Marceau grijpt Quinty bij de keel en knijpt deze langzaam maar vastberaden dicht. Quinty strubbelt tegen, maar tegen een goed getrainde militair kan zij niet op. Langzaam voelt zij het leven uit haar lichaam wegtrekken. Vlak voordat zij flauwvalt, klinkt er een schot. Quinty valt op de grond en ziet nog vaag hoe een Franse militair van de garde zich over haar heen buigt. 'Mevrouw, het is in orde, u bent gered!' Quinty wendt haar gezicht af en ziet hoe Marceau met open ogen en bloed uit zijn hoofd naast haar ligt

Gered? Hoe kun je nu zeggen, gered! Hij was alles voor mij. Spookt het door haar hoofd. Dan wordt het licht in de kamer. Er staan allemaal militairen om Quinty heen met lantaarns in de hand.

'Kom', klinkt een stem en zachtjes pakt een hand mijn hoofd en tilt mij op. Het is Joséphine. Zij was eerder teruggekomen onder begeleiding van de keizerlijke garde.

'Ik kwam het chateau binnen en hoorde Marceau praten tegen je'. 'Napoleon vertrouwde hem al niet, dat is waarom hij hem de opdracht had gegeven om op zoek te gaan naar de verrader'. Hij zou op die manier buiten de plannen voor Waterloo gehouden kunnen worden. Dat hij nu al zou terugkomen werd eigenlijk al verwacht, want wij wisten dat jij gek op hem was en dat hij via jou toegang tot het chateau zou verkrijgen.

Quinty huilde zacht. 'ik kan er niets aan doen, majesteit'. 'ik wist nergens van'.

Joséphine: 'dat weten wij ook, anders had je hier nu niet meer zo gezeten'.

Quinty knikt en kijkt in de richting van het lichaam van Marceau. Daar lag hij dan, deze mooie man, van wie zij hield en wie iedereen zo had bedrogen.

Joséphine: 'Sta op en ga naar je kamer!' 'kijk nog maar een keer goed naar je geliefde, dat is ook meteen de laatste keer'.

Quinty loopt naar de deur onder begeleiding van twee leden van de garde. Zij kijkt nog een keer om en ziet daar, in het zachte licht van de maan, het met bloed doorlopen gezicht van de man van wie zij zoveel hield, Marceau.

The End